

ΕΤΟΣ 68ον

26 'Ιουλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3504)

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μονίμως άμφισβητούταν και άμφισβητείται ό Χριστός. Αίτία της άμφισβήτησης ή έλευθερία, τό μεγαλύτερο δώρο πού μάς έδωσε! Προαιώνια ή άποστασία του διαβόλου και των δαιμόνων, ή όποία έλαβε διάρκεια, παγιώθηκε και είναι μή αναστρέψιμη, γιατί είναι ό μοναδικός λόγος ύπαρξης αυτών των πνευμάτων. Οί άγγελοι υπάρχουν για νά λατρεύουν τόν Θεό και νά χαίρονται μέ τήν κοινωνία μαζί του και τόν κόσμο πού εκείνος δημιούργησε. Ό διάβολος και οι δαίμονες μισούν τόν Θεό και βάζουν τόν έαυτό τους συνεχώς στή θέση του, μέ αποτέλεσμα νά μήν μπορούν νά ύπάρξουν διαφορετικά. Πύρ έχει έτοιμασθει γι' αυτούς, μετά τή Δευτέρα Παρουσία, τό όποιο όμως τό βιώνουν ήδη όντολογικά, ύπαρξιακά, από τή στιγμή πού ή αγάπη πού έλαβαν από τόν Θεό μετεστράφη σέ μίσος και κακία.

Ό κλονισμός τής πίστης

Άλλά και οι άνθρωποι συχνά επιλέγουμε τή δαιμονική όδό τής άρνησης τής αγάπης του Θεού. Δέ δεχόμαστε ότι ό Θεός μάς αγαπά. Γι' αυτό, εύκαιρως - άκαιρως, τολμούμε και άμφισβητούμε ό,τι ό Θεός δίνει στόν κόσμο, αλλά και σέ μάς. Τή ζωή, αλλά και τή δυνατότητα τής χαράς και τής πληρότητας. Τήν υπέρβαση του πόνου, τής άρρώστιας και του θανάτου. Κάποτε, άρνούμαστε και τά θαυμάσια του Θεού. Γεγονότα πού υπερβαίνουν τίς φυσικές μας δυνατότητες και πού είναι όλοφάνερο ότι δέν έρμηνεύονται μέ τίς πεπερασμένες δυνατότητες του λογικού μας.

Άν γιά τούς άπίστους είναι άναμενόμενο, αυτό συχνά συμβαίνει και μέ τούς πιστούς. Άμφισβητείται από αυτούς ή αγάπη του Θεού και ή πρόνοιά του γιά τά πρόσωπά μας. Νομίζουμε ότι ό Θεός είναι ύποχρεωμένος νά έκπληρώνει τά θελήματά μας ως ανταπόδοση γιά τή θρησκευτικότητα

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κρᾶζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Γιὲ Δαυῖδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεψύχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσῆνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κόμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

μας. Νά κάνει τούς ἄλλους νά σκέφτονται ὅπως θέλουμε ἐμεῖς. Νά μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ προβλήματα πού οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις ἔχουν. Καί νά δίδει μαγικές λύσεις στίς δυσκολίες μας, γιά νά μᾶς ἀποδείξει ὅτι ὑπάρχει καί ὅτι εἶναι παρών στή ζωή μας. Κι ἂν ὁ Θεός δέν παρεμβαίνει μέ τόν τρόπο πού ἐμεῖς ἐπιζητοῦμε, ἐπέρχεται ἡ θλίψη, ἡ ἀπογοήτευση καί ἡ ἀπόρριψή του. Ὅμως ὁ Θεός δρᾷ μέ κριτήριο τῆ σωτηρία μας. Βλέπει τό ἀληθινό ὄφελος τῆς ὑπαρξῆς μας, πού δέν μπορεῖ νά περιοριστεῖ στήν ἐκπλήρωση τῶν μικροθελημάτων μας γιά νά μᾶς ἔχει εὐχαριστημένους. Ἀπό τήν ἄλλη, μᾶς βολεῦει νά μήν ἀναλαμβάνουμε τίς εὐθύνες γιά τή δική μας ζωή καί νά τίς ἀποδίδουμε στόν Θεό. Ἔτσι, γιά τό κακό καί τήν ἀποτυχία δέν φταιμε ποτέ ἐμεῖς, ἀλλά καί δέν χρειάζεται νά ἀναλάβουμε τό κόστος τῶν ἐπιλογῶν μας καί νά ξεκινήσουμε νά τίς διορθώσουμε, ὅσο εἶναι ἐφικτό, μέ τή φώτιση τοῦ Θεοῦ καί τό πνεῦμα τῆς μετανοίας.

Ἡ δοκιμασία τοῦ θανάτου

Ἀμφισβητεῖται ἡ αἰωνιότητα καί ἡ ἀνάσταση πού ὁ Θεός μᾶς παρέχει. Μπροστά στόν θάνατο μᾶς καταλαμβάνει ἡ ἀπελπισία. Συχνά λησμονοῦμε ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά μᾶς ὁδηγήσει στήν αἰώνια κοινωνία κοντά του, μέ τήν ὑπέρβαση τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Ὁ ὕλι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἐπροχώρησε ὁ Ἰησοῦς καί τόν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν, «Ελέησέ μας, υἱέ τοῦ Δαυῖδ». Μόλις δέ ἔφθασε εἰς τό σπίτι, ἤλθαν εἰς αὐτόν οἱ τυφλοί καί ὁ Ἰησοῦς τούς λέγει, «Πιστεύετε ὅτι ἔχω τήν δύναμιν νά κάνω αὐτό πού ζητάτε;». Λέγουν εἰς αὐτόν, «Ναί, Κύριε». Τότε ἄγγιξε τά μάτια τους καί εἶπε, «Σύμφωνα μέ τήν πίστιν σας, ἄς γίνη». Καί ἄνοιξαν τά μάτια τους καί εἰς αὐστηρόν τόνον τούς παρήγγειλε ὁ Ἰησοῦς καί τούς εἶπε, «Προσέχετε, κανείς νά μή τό μάθη». Αὐτοί ὅμως μόλις ἐβγήκαν, τόν διεφήμισαν εἰς ὅλην τήν χώραν ἐκείνην. Ἐνῶ αὐτοί ἔβγαίνουν, τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βωθόν δαιμονισμένον. Καί ἀφοῦ τό δαιμόνιον ἐκδιώχτηκε, ἐμίλησε ὁ βωθός. Καί ἐθαύμασε ὁ κόσμος καί ἔλεγεν, «Τέτοια πράγματα δέν ἐφάνησαν ποτέ εἰς τό Ἰσραήλ». Οἱ δέ Φαρισαῖοι ἔλεγαν, «Εἰς τό ὄνομα τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων θγάζει τά δαιμόνια». Καί περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλας τάς πόλεις καί τά χωριά καί ἐδίδασκε εἰς τάς συναγωγάς των καί ἐκήρυττε τό εὐαγγέλιον περί τῆς βασιλείας καί ἐδεράπευε κάθε ἀσθένειαν καί κάθε ἀδυναμίαν τοῦ λαοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

στικός τρόπος ζωῆς καί ὁ πολιτισμός τῆς τεχνολογίας καί τῆς ψευδαίσθησης ὅτι μπορούμε νά ἀναστείλουμε τή φθορά καί νά παρατείνουμε τή ζωή μας ἀπό μόνοι μας, σκληραίνει τήν καρδιά μας, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν μπορούμε νά ἀντέξουμε τό γεγονός τοῦ θανάτου οὔτε νά τό δοῦμε ὡς Πάσχα, ὡς πέρασμα στήν αἰώνια κοινωνία μέ τόν Θεό. Γι' αὐτό τήν καρδιά μας τήν κατατιτρώσκουν τά βέλη τῶν θλίψεων καί τό βίωμα τῶν ἀγίων πού διασώζεται στήν Ἐκκλησία φαντάζει πολύ μακριά ἀπό τή δική μας πραγματικότητα.

Ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό

Ἀμφισβητεῖται κάποτε καί ὁ τρόπος πού ὁ Θεός ἐπέλεξε γιά νά μᾶς καθιστᾶ γνωστό τόσο τό θέλημά του ὅσο καί τή ζωή πού μᾶς προτείνει, ἀμφισβητεῖται δηλαδή ἡ Ἐκκλησία. Σκάνδαλο γιά τήν ὑπαρξή μας τά πρόσωπα. Κάποτε τά ἀνεβάζουμε πολύ ψηλά, μέ ἀποτέλεσμα νά ταυτιζόμαστε μαζί τους καί νά ἀπογοητευόμαστε ὅταν δέν μᾶς φέρονται ὅπως θά θέλαμε. Ἄλλοτε, εἶτε ἀπό φθόνο εἶτε ἀπό ὀλιγοπιστία ψάχνουμε νά βροῦμε ψεγάδια, γιά νά ἀναπαύσουμε τόν λογισμό μας γιά τίς δικές μας ἀτέλειες ἢ γιά νά αὐτοδικαιωθοῦμε. Ἡ ἀπογοήτευση τότε γίνεται ὀργή, φανερή ἢ κεκαλυμμένη ἐναντίον τους. Καί ἡ ὀργή γίνεται συκοφαντία, διαστροφή τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου, ἐρμηνεία τῆς ζωῆς μέ βάση

26 Ιουλίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Παρασκευής όσιομάρτυρος (β΄ αι.), Έρμολάου ιερομάρτυρος († 305).

Ἦχος: πλ. β΄ – Έωθινόν: Ζ΄ – Απόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. θ΄ 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Αυγούστου, Η΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ΄ 14-22.

τίς δικές μας σκέψεις, τό «ἐγώ» μας. Γινόμαστε τότε «διορθωτές» τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου του. Καί, χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε, βλασφημοῦμε τελικά τό ὄνομά του.

Ἦταν ὁ Χριστός θεράπευσε δύο τυφλοῦς καί ἕναν κωφό δαιμονιζόμενοι, οἱ Φαρισαῖοι, βιώνοντας ὅλη αὐτή τήν ἀμφισβήτηση πρός τό πρόσωπό του, ἀρνήθηκαν νά δεχτοῦν ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ἔσπευσαν νά Τόν κατηγορήσουν ὅτι «ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τά δαιμόνια» (Ματθ. 9,34). Συναυτίστηκαν οἱ ἴδιοι μέ τόν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων καί κατέστησαν τό «ἐγώ» τους κριτήριο ἐρμηνείας τοῦ κόσμου καί τοῦ Θεοῦ. Καί ἐπειδῆ ἐκεῖνος δέν χωροῦσε σ΄ αὐτό, τόν ἀπέρριψαν. Ἦς μήν παρασυρθοῦμε σ΄ αὐτήν τήν παγίδα καί ἄς ἐμπιστευθοῦμε τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία μας, ἰδίως στά ὅσα δυσκολευόμαστε νά ἐρμηνεύσουμε!

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Παναγιώτου Ι. Μπούμη

Ἦμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Τόμος Γ΄**

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 104)

Ὁ τρίτος (Γ΄) τόμος τῆς σειρᾶς «Νομοκανονικές ἀπαντήσεις» τοῦ ἀνωτέρω κανονολόγου περιλαμβάνει νομοκανονικές ἀπαντήσεις ἐπί σχετικῶν θεμάτων τῆς Ἱεραποστολῆς, οἱ ὁποῖες εἶχαν δημοσιευθεῖ παλαιότερα στό περιοδικό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Πάντα τά Ἔθνη». Τό ἔργο ἀποτελεῖ ἕνα χρήσιμο νομοκανονικό ἐγχειρίδιο γιά ὅσους ἀσχολοῦνται μέ θέματα Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr